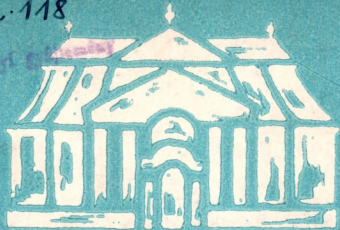

B 52.118

KATONA JÓZSEF

* SZINHÁZ *

RÁCZ—TAMÁSSY—S. NAGY

A
BOLDOGSÁGRA
JÓL VIGYÁZZ

KECSKEMÉT

1963—64

RÁCZ GYÖRGY:

A boldogságra jól vigyázz

Vidám játék és komoly valóság két részben
és néhány képben, sok dallal és zenével

Zenéjét szerzette:

Tamássy Zdenkó

Versek:

Ráczy György és S. Nagy István

S Z E R E P L Ő K :

Zalán Mihály	Perényi László
Erzsébet, a felesége	Göndör Klára
Vera, a lányuk	Várhegyi Teri
Szatmár főszerkesztő	Szalma Sándor
Balázs újságíró	Pathó István
Micike a titkárnőjük	Móricz Ildikó
Indig, tisztviselő	Kuppán Ferenc
Terus, takarítónő	Solymár Erzsébet
Margit, néző	Borbíró Andrea
Jenő, a férje	Kemlós József
A „narrátor”	Szilágyi Lajos

Díszlettervező: **Borcsa István**

Jelmeztervező: **Márton Aladár**

Koreográfia:

Borbíró Andrea

Vezényel:

Rónai Pál

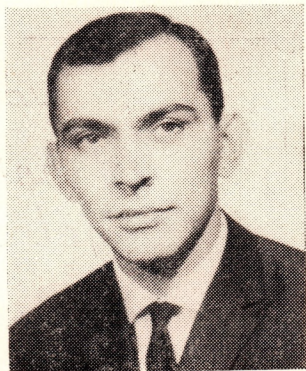
Rendező:

Mónos Attila

Rác György

S. Nagy István

Félő, hogy sok évtizedes szakmai működés után most mégis újra be kell mutatkoznom a Kecskeméti Katona József Színház közönségének. Újra, hiszen szeretném remélni, hogy mint rádiórendezőnek, a TV „Színházi jegyzetei” írójának, s mint az Országos Filharmónia városukban is többször szerepelt zenei előadójának neve nem ismeretlen Önök előtt sem.

Azt azonban most aktuális elmondanom, hogy bizony rádiós és színházi működésem folyamán több ízben íróként is megpróbálkoztam azzal, hogy a lehetőséghez képest a „világot jelentő deszkákról is elmondjam a magamét”.

Első komédiám (A préri ökle) 1946-ban került színre a Magyar Színházban, s a legutóbbi (Ólommérgezés) most szilveszterkor Veszprémben. Közben írtam egy kétszemélyes drámát (Életfogytiglan), amelyet Budapesten Tőkés Anna és Timár József játszott el, Németországban mintegy háromszázszor Louise Ulrich, s amelyet tavaly nyáron a bécsi TV is bemutatott. Ugyancsak kétszemélyes — de már zenés vígjáték — volt az a darabom (Réti pipitér), amelyet Bánky Zsuzsa és Horváth Tivadar játszott egy évadon át a Bartók Színpadon, illetve hétfőnkint az ország szinte valamennyi színházában, míg egy másik, ugyancsak vidám hangvételű írásom (Csókot kérek...!) az Állami Déryné Színház műsorrendjén szerepelt pontosan 109 alkalommal.

Mindehhez még annyit fűzök hozzá, hogy Scribe-átdolgozásomat (Navarrai Margit) Bajor Gizi vitte emlékezetes sikerre a Nemzeti Színházban, Lavrenyov és Sztrelkov-adaptációm (Akik a tengert járják, illetve: Leszámolás) a hajda-

ni Honvéd Színház színpadán kerültek előadásra és én fordítottam az 1948-as Vígszínház emlékezetes Saroyan-sikerét is. (Így múlik el az életünk.) Hogy pedig közlendőm némi-képp átíveljen a kecskeméti könnyűműfajú bemutatóhoz, hadd mondok el, hogy én írtam új szöveggönyvet a Fővárosi Operett Színházban most is telt házak mellett futó Lehár-operetthez, a Mosoly országá-hoz.

És ezzel már itt is vagyunk Kecskeméten, annál a darabnál, amelyet Önök látni fognak, s amelyet egyenesen a színház, pontosabban annak kitűnő igazgatója, és pár hónapja még aktív főrendezője inspirációja nyomán írtam. Örömmre szolgált, hogy egy másfajta, számomra nem ismert, és megszokott közönséghez szólhatok, és mert az un. könnyűműfajt nem érzem semmi egyéb irodalmi terméknel alábbvalónak: annak is örültem, hogy egy mosolygós-könynyes játék ürügyén azért pár szót szólhatok életünk néhány mindennapi, de fontos problémájáról, főként boldogságunk megőrzésének titkáról.

A darab főhőse egy oktondi gimnazista lány, és egy nem kevésbé szeleburdi riporter, akik alaposan összekavarják két meglett ember (a kislány szülei) életét, amit aztán csak együttes erővel sikerül rendbehozni, s ebbe a munkába — s itt a darab speciális, helyi érdekessége! — bele kell vonni a kecskeméti közönséget is, illetve annak a nézőterén ülő két megbízottját. Hogy ezt nem egészen értik? Nos, a többi majd a darabból kiderül, s hogy így lesz, arra a színház tehetséges művészgárdája: rendező, karmester, tervező, s az anyyi nagy próbát kiállt színész a biztosíték.

Az én segítőtársaim pedig a munka kéziratrésztében olyan erők voltak, mint a zeneszerző: Tamássy Zdenkó, akinek slágerei a rádióból és a filmvászonról közismertek, s aki a tanult zeneszerző tudásával és igényességével nyúlt darabunk habkönnyű dallamainak megformálásához — akivel pedig közösen alkottuk meg a játék versszövegeit: S. Nagy István —, neve ott díszlik minden második táncszám, hang-lemez, vagy épp rádiós-sláger szövege élén; ha egy ilyen fiatal művész ilyen divatos szerző, akkor azt már nem is kell jobban dicsérni.

Most már mindössze Önökről kellene pár szót írnom. Dehát ezzel még várjunk. Ha majd az előadások folyamán megfelelő magatartást tanúsítanak —, kezeskedem a három szerző hálás tapsaiért.

Ráczy György

Zene- szerzőnél

Tamássy Zdenkó

Új darabunk zeneszerzőjét az elmúlt néhány hét alatt többször felkerestem a darabra vonatkozó javaslatok és problémák megbeszélése végett. Most új feladattal vagyok itt. Nem mint karmester, hanem mint riportert jelentkezem és be szeretném mutatni a kecskeméti közönségnek, mint zeneszerzőt. Zavarbar vagyok. Ugyanis nem riportban, hanem a zenekar éléről karmesteri pálcával szoktam bemutatni a szerzőt.

Úgy hiszem, hogy ez a név: Tamássy Zdenkó, nem ismeretlen a könnyűzene rajongóinak táborában. Hiszen számos népszerű sláger, zenés vígjáték, film és kísérő zene fűződik nevéhez. Mióta foglalkozol zeneszerzéssel?

— Először is nagyon örülök, hogy a Kecskeméti Színház bemutatja darabunkat. Másodszor magamról: 1947-ben végeztem el a Főiskolát és sokáig nem foglalkoztatott konolyan a könnyűzene, illetve tánczene. Írtam ugyan néhány színpadi aláfestő és kísérő zenét, de igazán a szimfonikus zene formái és stílári problémái foglalkoztattak. Aztán mindjobban kezdtek érdekelni a színpadi, illetve zene-dramaturgiai problémák és lassan teljesen átálltam ezeknek a feladatoknak a megoldást adó megkeresésére.

— Mondjál pár olyan zenés vígjátékot, rádió- vagy TV-játékot, amelynek Te írtad a zenéjét.

— Ha a rádióval kezdem, akkor a legtöbbet játszott művem a Kossuth rádió szünetjele.

— Ez aztán a meglepetés!

— Hogy tovább folytassam, a rádióban hangzott el nemrégben az Álomkastély című nagyoperettem és a Ház közbeszól című Darvas Szilárddal írt zenés játékomban.

— És a TV-ben?

— A TV-ben Illyés Gyula Fáklyaláng-jához, Heltai, Molnár, Szép Ernő egy-egy 1 felvonásához írtam zenét.

— És a film?

— A Hannibál tanár úr és két kis film, a Szánkó és az Aquvárium.

— Térjünk vissza a színházhoz.

— A Tarka Színpadon az Úrmacska, a József Attila Színházban a Csafinta bárónő, a Petőfi Színházban az Egymillió fontos bankjegy, a Kis Színpadon és más vidéki színházknál a Jaj a mama című darabjaimat mutatták be az elmúlt évben.

a
karmester

Rónai Pál

— Tehát eddig minden színpadi művedet Budapesten mutatták be. Így a kecskeméti közönség csak a rádióból vagy a TV-ből ismerheti darabjaidat, számaidat. Most jut eszembe, a számaidról szeretnék valamit hallani.

— Nem vagyok sláger-szerző! Külön táncdalokat nem írok és ha néhány számom mégis úgynevezett slágerre vált, ezek számomra mindig csak egyes darabjaim betétszámai maradnak.

— Most talán térjünk rá a nálunk bemutatásra kerülő új darabodra. Milyen a társszerzők között a zeneszerző helyzete, dolgozatók-e már együtt és pillanatnyilag foglalkoztatók-e új darab tervével?

— A szerző-társakról annyit, hogy ilyen összetételben most dolgozunk először együtt. Munka közben derült ki, hogy ez a társulás nagyon szerencsés, mert Rácz nagy színházi gyakorlata és S. Nagy fiatalos, mai lendületű verselő készsége kitűnően kiegészítették egymást. Az én feladatom az, hogy amikor a színpadi situációk annyira bonyolódnak, illetve sűrűsödnek, hogy a próza már nem elegendő az érzelmek levezetésére, akkor a zenében oldódnak fel, teljesebben ki. Ezért a darab zenei része nem betétszámok sorozata, hanem a darab szituációiból természetesen következő zene-láncolat. A könnyen énekelhető, melódikus dallamaimat megpróbáltam a modern tánczene ritmusvilágával összeötvözni és a színpadi mondani-való szolgálatába állítani. Az utolsó kérdésre azt tudom felelni, hogy pillanatnyilag nem foglalkozunk új darab tervével. Nagyon örülök és megnyugtató számomra, hogy darabunk jó kezekbe került és látom azt, hogy a színház szeretettel és megértéssel az „zöld utat” a darab színrehozatalához. Kívánok jó munkát és sok sikert.

— A riport végére értem, búcsúzó Tamássy Zdenkótól. Még csak az szeretném mondani, hogy ami tőlem és a színháztól telik, mindent meg-fogunk tenni a darab illetve a szerzők sikeréért. Remélem, hogy a kecskeméti közönséget is hamar meg fogja hódítani a dallamos Tamássy muzsika, és a nem slágereknek írt népszerű számok végül mégiscsak slágerekké válnak.

— Most én kérdezek — szólal meg búcsúzóul Tamássy Zdenkő — beszélj magadról is. Mikor kezdted a pályát, miket csináltál eddig és mik az álmaid?

— 1962-ben kezdtem az Operett Színházban. Ebben az évadban kerültem Kecskemétre, ahol nemcsak mint karmester, hanem mint zeneszerző is működöm. Kísérő-zenét írtam a Csongor és Tünde, az Örökösök és a Coriolanus című produkciókhoz. Szeretnék továbbra is sok jó és sikeres szezont eltölteni Kecskeméten és jó zenéket írni.

Rónai Pál...

A boldogságra jól vigyázz!
Hogyha megszerezted végre,
Szinte karjaidba véve
Óvd a széltől is talán...

Kerüld az összekoccanást!
Próbáld megtanulni szépen
Azt, hogy nincsen úgy, mint régen...
Most már nem te vagy csupán!

Boldognak látszol, oly szép szerep!
Ha rosszul játszol, elvesztheted!

A boldogságra jól vigyázz!
Tiszta szívvel, józan ésszel!
Ha egy percre félrenézel
(akkor) Máris elhagyottan állsz...
A boldogságra jól vigyázz!

Megszerezni nem könnyű a boldogságot,
De megtartani sokkal nehezebb!
Feláldozod érte néhány kedves álmod,
De megmarad a nyugodt életed...

Várhegyi Teréz

PERÉNYI LÁSZLÓ

Göndör Klára

PATHÓ ISTVÁN

A boldogságra jól vigyázz,
Tiszta szívvel, józan ésszel!
Ha egy percre félrenézel
(akkor) Már is elhagyottan állsz...
A boldogságra jól vigyázz!

Olyan, mint a luftballon, mely gyorsan tovaszáll,
Ha jó erősen nem tartja a kezed!
De minden új nap új csodákkal színesítve vár,
Csak biztosan kell nyitját értened!

A boldogságra jól vigyázz!
Tiszta szívvel, józan ésszel!
Ha egy percre félre nézel
(akkor) Már is elhagyottan állsz...
A boldogságra jól vigyázz!

Ó, ó, ó, szenzáció!
Mi jó, s mi rossz az mindig érdekel!
Ó, ó, ó, szenzáció!
Egy új rakétát lőnek újra fel!
Vagy honfitársam nyer kinn újabb díjakat,
Az egész élet nékem pompás híranyag!
Ó, ó, ó, ó, ó...
Szenzáció, szenzáció!

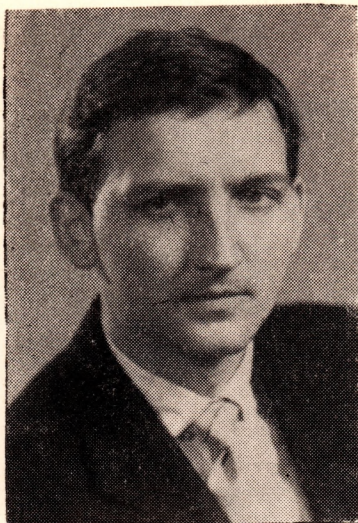
Brigitte Bardot filmje hozzánk érkezik,
Doris Day a Riviérán filmezik,
Bikininben játszik majd a nagy Lollo...
A fiúknak ez nagy szenzáció!

Paul Ankának új lemeze érkezett,
Belmondo egy kardot nyelt, mely mérgezett,
Papp Laci már megint győzött, jaj, de jó...
A lányoknak ez nagy szenzáció!

Szombat után vasárnap jön, isteni!
Pompás ebéd, utána egy jó foci!
Meccs után meg vár a finom ultimó...
A férfiaknak ez szenzáció!

Yves Montandnak új lemeze érkezett,
Jean Marais egy kardot nyelt, mely mérgezett,
Papp Laci már megint győzött, jaj, de jó...
Az asszonyoknak ez szenzáció!

Ó, ó, ó, szenzáció!
Lám, minden embert más ügy érdekel!
Ó, ó, ó, szenzáció!
Egy új rakétát lőnek újra fel!
Vagy honfitársam nyer kint újabb díjakat,
Az egész élet nékem pompás híranyag!
Ó, ó, ó, ó, ó...
Szenzáció, szenzáció!

Bemutakozom...

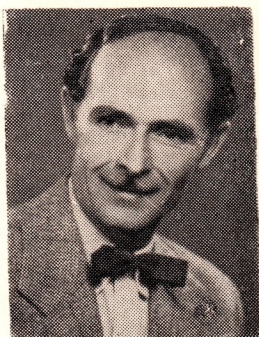
Képesített tervező, könyvelő, statisztikus oklevéllel a zsebemben kerültem Franciaországba. Ösztöndíj, egy év a bölcsészkaron, majd következett a Strasbourgi Színházművészeti Főiskola rendező tagozata. A Michel Saint-Denis által alapított főiskolán a második világháború utáni francia színházi decentralizáció egyik úttörője M. Hubert Gignoux volt az igazgatóm és társai, valamint az angolszász színésziskola egyik vezető képviselője M. Pierre Lefeore vezető tanáram. Franciaországban a társadalmi rendnek megfelelően természetesen nem biztosítják a főiskola elvégzése után a munkalehetőséget. Én a szerencsésebbek közé tartoztam. Dolgoztam Párizsban, majd egy rövidebb időszakra visszaszerződtem Strasbourgba s ezután szerződtem a francia Svájci Nép Színházhoz rendezőnek. 1962-ben, régi elhatározásomhoz híven, hazatértem Magyarországra.

Diplomám honosítása, odakint elhanyagolt szakterületekből való államvizsgák, majd újabb diploma — rendezés letétele — mindezt elvégezem egy éven belül. Ezután szerződöttem az 1963/64-es évadra a Kecskeméti Katona József Színház.

Hatévi távollét után, a szakmai képzettségben mutatkozó különbségek, a művészi tartalom s az ehhez kapcsolódó célok sajátosságai, valamint a szintén sajátos környezetben, sajátos körülmények között dolgozó vidéki színház munkamódszerei egy akklimatizálódási folyamatot tettek számomra szükségessé. Megítélésem szerint a „Holnap folytatjuk”, „Nebáncsvirág” majd az „Örökösök” után most színpadra vitt „A boldogságra jól vigyázz” című zenés vígjáték rendezésével érek a fent említett akklimatizálódási folyamat végére. Remélem, hogy a kedves nézők jól szórakoznak majd e kedves és derűs, fülbemászó zenéjű vígjátékon. Remélem azt is, hogy együtt leszünk tanúi színházunk további fejlődésének.

Kellemes szórakozást kívánunk mindnyájuknak.

Mónos Attila

Szalma Sándor

Borbíró Andrea

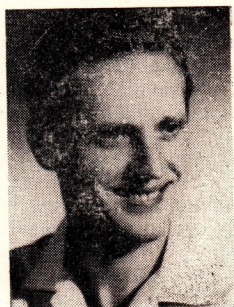
Komlós József

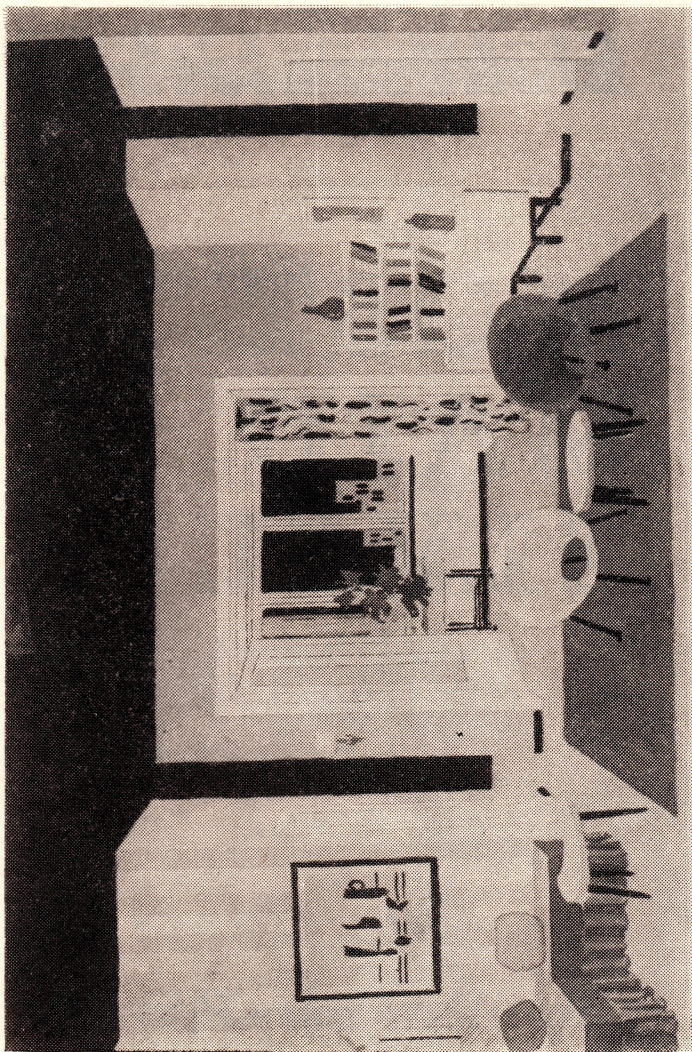
Móricz Ildikó

Kuppán Ferenc

Szilágyi Lajos

Borcsa István színpadképe a Boldogságra jól vigyázz c. zenés vígjátékhoz.

MÉLYEI KÖNYVTÁRTULAJDONSÁG
92.529
KEGSKEMÉNY

Előkészületben

MOST
MAJD
ELVÁLIK

*Vígjáték
3 felvonásban*

Írta:

Tabi László

Előkészületben

Szereplők:

Baracsi Ferenc

Dévay Camilla

Jánoky Sándor

Jászai-díjas

Mojzes Mária

Lengyel János

Kölgyesy György

Kovács Mária

Bemutató március 20-án

Ara: 1,50 Ft

1971 AUG 7 11

Készült 1500 példányban $\frac{3}{4}$ (A/5) ív terjedelemben
az MNOSZ 5601—59. és 5602—55. sz. szabványok szerint
Szerkesztette: Siklós Olga
64. 1137 BNYV Kecskemét— F. k.: Nádasy Ferencné